

"Tenim necessitats inajornables"

Llorenç Huguet compleix el seu primer any com a rector de la Universitat de les Illes Balears (UIB), la darrera que queda per ser transferida per culpa d'un desacord de 4.500 milions en inversions.

El seu primer any de rector sembla haver pacificat el campus de la UIB, tan mogut durant els darrers anys.

—Efectivament si prenem com a referència els darrers dos anys per exemple, és cert que hi ha hagut una tranquil·litat acadèmica bastant notable.

—Però no total.

—Hi ha hagut tranquil·litat, tot i que internament s'han produït una sèrie de debats força importants. El més important ha estat el que s'ha produït amb el document de plantilla, que jo pens que és una norma que ajudarà a aquesta convivència universitària.

—Com és la relació amb el nou govern central en la qüestió del finançament i les transferències d'universitats?

—Hi ha hagut declaracions que expressen la voluntat del govern central que hi hagi transferències aquest mes de juliol. Però cada dia que passa, el temps s'escurça. En aquests moments hi ha una diferència d'uns 500 milions.

—Per finançar correctament la UIB?

—Sí. Nosaltres sempre deim el matxix. Tant al govern autonòmic com al govern central: tot el que sigui baixar de 4.500 milions de pessetes en inversions immediates seria una mancança per a la nostra universitat. Nosaltres continuarem demanant aquest finançament perquè l'únic que demanam, vertaderament, és l'equiparació a la mitjana de l'estat espanyol. Per tant, continuarem reivindicant aquesta xifra per poder encarar el futur amb garanties de qualitat.

—Si no s'aconsegueix aquesta xifra, podria ocórrer que la UIB demanàs al Govern balear que no acceptàs les transferències?

—Bé, contestar això implica un risc per la meua part. Nosaltres necessitam aquesta quantitat. Si no ens ve

amb les transferències, el govern autonòmic hauria d'establir un complement i de dedicar una partida de seu pressupost per a la universitat. Però el que hem de fer és pressionar fort Madrid perquè ens doni aquesta quantitat. La nostra reclamació, la feim independentment de quina sigui l'entitat finançadora, sigui el govern de l'estat o sigui el govern autonòmic.

—Sense aquesta quantitat, la UIB no podria funcionar?

—No. Nosaltres tenim unes necessitats d'infraestructura que són inajornables. La manca d'espai és un problema gravíssim. Tenim molts problemes... Això significa una necessitat d'inversió molt important. Amb una xifra inferior als 4.500 milions és impossible... ens hauríem de plantar i dir clarament que amb aquesta misèria no podem continuar.

—En què podria consistir aquesta protesta contra la manca d'inversions?

—Es tractaria de fer palès que no podem continuar dins uns paràmetres de qualitat. Aleshores caldria prendre mesures dràstiques.

—Com per exemple?

—Doncs podria ser congelar entrades de més alumnes, renunciar a nous plans d'estudi, control més estricte de carreres més massificades... Tota una sèrie de mesures que són indesitjables i a les quals no hauríem d'arribar. S'ha de tenir

clar, però, que podem créixer molt, que tenim molt a fer, però per tenir la mirada posada en el futur la població de Balears ha de fer costat a aquestes peticions perquè són peticions de necessitat.

—La UIB podria "tancar la porta" si no arriba el finançament que reclama?

—És impossible tancar la porta d'una universitat. Ara, el que sí que caldria és fer una campanya perquè la societat se n'assabentàs i se'n fes ressò, de les difi-

"Sense els 4.500 milions que demanam, la Universitat de les Illes Balears no podrà funcionar. Hauríem de plantejar-nos no acceptar més alumnes, ni nous plans d'estudis..."

cultats màximes per continuar un projecte de qualitat que s'ha volgut assumir. Per tant, caldria plantejar si estam disposats a gestionar misèria o no.

—*Quines són les inversions mínimes, la infraestructura necessària per acabar el campus i tenir aquestes garanties de qualitat pel futur?*

—El campus no s'acabarà mai. Però des d'un punt de vista lògic i pragmàtic hi ha tota una sèrie d'infraestructures a fer. Al marge de la part esportiva, que està en marxa, necessitam un nou multiaulari i inversions per modernitzar dues de les facultats, la de ciències i la de lletres, que són els edificis més antics del campus i que requereixen adequació. Finalment necessitam l'edifici del paranimf i de la biblioteca central, que ja s'ha convertit en inajornable. Una biblioteca central és com l'ànima per a una universitat i cal dotar-la d'espai i de mitjans suficients.

—*Tot això són els famosos 4.500 milions?*

—Sí, aquest és el finançament.

—*A la UIB, de què li serviran els Jocs Universitaris de 1999, que se celebraran a Palma?*

—Els termes en què es planteja la Universfada s'han reconduït. És cert que la Universfada ens ha servit perquè les inversions previstes pel Consell Superior d'Esports siguin fetes el 1997 i no el 2001 per exemple. Ara, quantitativament no hi ha hagut cap benefici. A l'inrevés, la universitat ha aportat bastant més a la Universfada del que estan disposats a retornar. Vull dir que a hores d'ara es parla d'unes inversions en infraestructura d'uns 200 milions, quan la UIB ha gastat bastant més. Però de tota manera, cal ser optimista. Crec que s'ha canviat un poc la percepció sobre aquest es-

deveniment, que en principi s'havia enfocat d'una manera molt municipalista, mentre que ara ja és un esdeveniment pensat més per afavorir la pràctica de l'esport. I si això ha de ser així, no hi ha col·lectiu més important que aquest col·lectiu de 15.000 o 16.000 estudiants.

—*Què significaran les competències universitàries, al marge de la qüestió econòmica?*

—Bàsicament significaran una major implicació de les forces polítiques en el disseny del futur d'aquesta universitat. Quan hi hagi autonomia universitària haurem de fer una mena d'implicació entre el govern de la comunitat i de la universitat per a veure el futur que volem per a la nostra universitat.

—*Després de tants endarreriments successius de la transferència de les competències, no es podria entendre que hi ha un cert desinterès entre les forces polítiques i el Govern?*

—La veritat és que se'm fa una miqueta incomprendible com hem arribat a aquesta situació. Una universitat com la nostra, fàcilment dimensionable i a la qual se li reconeixen la bondats en investigació... jo crec que es varen desapropiar uns anys importantíssims en què podíem haver aconseguit aquestes transferències. Em dol que la meua sigui la darrera universitat a ser transferida. Sí, això pot fer respirar aquesta mena de manca d'interès. Però he de dir que ara mateix no és així. Segons les converses que hem tengut amb el govern autònom i amb el govern de Madrid, hi ha interès d'arribar a un acord immediat.

Ara pot ser el moment perquè som una universitat que té unes demandes importants perquè estam en

"A la nostra comunitat el percentatge de població estudiantil universitària està per sota de la mitjana de l'estat espanyol. Això és un paràmetre quasi incomprendible."

"La ministra va dir fa uns dies que tenia voluntat de transferir la universitat abans que acabi el mes de juliol. La veritat és que necessitam aquesta transferència pel curs 1996-1997, no pel 2004."

creixement. És diferent transferir una universitat sense perspectives de créixer que transferir una universitat que té no solament expectatives de creixement, sinó que tenim necessitat de creixement. A la nostra comunitat el percentatge de població estudiantil universitària està per sota de la mitjana de l'estat espanyol. Això és un paràmetre quasi incomprendible.

—*El fet que sigui el PP el partit que governa a Madrid i a Palma, ha desbloquejat la situació?*

—No ho crec, perquè no crec que el problema sigui aquest, sinó una manca d'entesa entre el que demanàvem i el que oferien. No crec que la voluntat sigui diferent. De tota manera, també és cert que la ministra va dir fa uns dies que tenia voluntat de transferir la universitat abans que acabi el mes de juliol. Jo confii que en la visita que el nostre president féu recentment al president del govern central es tractàs aquesta qüestió, perquè la veritat és que necessitam aquesta transferència pel curs 1996-1997, no pel 2004.

—*Es una percepció errònia pensar que l'aparició de la UIB en societat ara és menor que abans?*

—Jo no tenc aquesta percepció. Al contrari, a vegades fins i tot m'han dit que era pertot arreu. El que passa és com que ha canviat la figura del rector... potser que com jo tenc un posat menys polèmic aleshores això crea menys interès quan hi ha una presència pública. Però responent la pregunta, li diré que no, que la universitat continua fent tot l'esforç per estar cada cop més imbricada dins la societat. La veritat és que jo duc una activitat quasi frenètica en qüestions extraacadèmiques. Però entenc que és la part de representació de la universitat que em pertoca.

—*Quin ha de ser el paper d'una universitat en un món modern com l'actual?*

—Una universitat ha de ser un soci cultural, tecnològic i científic de la societat.

—*Ho entén, això, la societat de Balears?*

—Crec que ho comença a entendre. Crec que comença a saber què significa tenir una universitat.

—*Passem a l'Institut Joan Lluís Vives, el fòrum de col·laboració entre les universitats dels Països Catalans.*

—Crec que és un projecte molt interessant. El fet que va néixer en unes circumstàncies especials i ha costat un poc fer-lo arrancar. L'objectiu és molt clar i crec que totes les universitat hi estam molt compromeses. La prova és la col·laboració en activitats d'escoles d'estiu. Crec que en el futur serà una organització d'universitats de parla catalana amb una certa ascendència sobre les universitats de l'estat espanyol. En particular serà important per tenir un criteri compartit sobre com ha de ser una universitat en una societat moderna amb un entorn sociolingüístic comú.

—*Què li sembla la qüestió de la pràctica secessió lingüística que porta endavant el govern del PP al País Valencià?*

—Tot i no ser un coneixedor directe d'aquesta realitat, és cert que en l'entorn de l'Institut Joan Lluís Vives se n'ha parlat.

Jo crec que existeix una certa desil·lusió amb l'actitud del PP al País Valencià. L'acte que hi va haver a Barcelona sobre la unitat de la llengua va ser molt important, igual que ho va ser aclarir que la unitat no significa uniformitat. El valencià és el nom de la llengua catalana a València, de la mateixa manera que hi ha les formes dialectals a les Illes Balears.

—*Segons l'Estatut balear, la UIB és la institució consultiva en matèria lingüística per al Govern balear i totes les institucions, segons diu la disposició addicional segona. Què li sembla al rector de la UIB que el president rebí en audiència oficial els defensors de la secessió lingüística?*

—Està bé que el president escolti totes les percepcions que pugui haver-hi a la comunitat que governa. Però en el tema lingüístic a qui ha de fer cas és a la institució que real-

ment el pugui assessorar, que, segons el mandat estatutari, és la UIB. I la nostra posició està molt clara des de sempre en favor del respecte a la unitat lingüística, independentment de l'acceptació de les varietats dialectals. Jo crec que la política lingüística de la comunitat passa per l'assessorament que li pugui fer la Universitat de les Illes Balears. I no crec que això, que ha estat així, canviï amb el nou govern.

"El Govern balear a qui ha de fer cas en matèria lingüística és a la institució que realment el pugui assessorar, que, segons el mandat estatutari, és la Universitat de les Illes Balears."

Miquel Payeras